

Məmməd Araz
Dağlar məni tanımadı

Xam otlağı yara-yara
Göy yastana çıxdı maşın.
Bulud endi, çən çəkildi
Üz-gözünə dağın daşın,
Dağlar məni tanımadı.

Qartal uçdu, bir daş qapıb
Kölgəsiylə ötüşmədim.
Keçən ceyran sürəyinin
Tozuna da yetişmədim,
Dağlar məni tanımadı.

Şəlaləyə qurşaq tutan
Günlərimi saldım yada;
Çaya ayaq atan kimi
Yıxdı məni mamırlı daş,
Dağlar məni tanımadı.

At istədim, bir dəli at,
Şahə qalxdı sarı kürən,
Yüyəninə əl atanda
Ayaq çıxdı üzəngidən,
Dağlar məni tanımadı.

Döşdə bitən, daşda itən
Cığır, haray, çəhlim, haray...
Selablara selələnməz
Günüm haray, ilim haray!
Dağlar məni unutmadı!

Haray saldım, mənəm – dedim
Həmin uşaq, həmin cavan...
Zirvələrdən dərələrə
Daş enmədi harayımdan;
Dağlar məni tanımadı...

1975

Araz M. Dağlar məni tanımadı // Seçilmiş əsərləri. – Bakı: Təhsil, 2014. – S. 173-174.

